

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IX. Origenes Grammaticam publice profitetur, Catechumenos instituit,
Matyribus praesto est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

ORIGENIANORVM

6 clesiam modis omnibus vexare aggressus est Severus Imperator. Cum enim per totum orbem se Christiana fides effunderet, veritus quippe est vir cautus ac diligens ne hinc aliqua existeret rerum conversio. Toti itaque Ecclesia bellum arrox indixit. *Egypto* tunc praerat cum imperio Lætus, qui ut Imperatori fidem suam praefaret ac diligentiam, in *Egyptios* Christianos, sed in Alexandrinos præcipue ferino ritu defecit. Tum vero Origenem ingens martyrii cupido incensis, qui se cum hoc fecisset, egregium scilicet vitæ fructum cepisse arbitrabatur. Praesensit id mater, & precibus ac rationibus excogitatis vix filii propositum repremisit. Quod omnibus porro votis concupiverat filius, id repente patri obiectum est: qui in vincula Christi nomine conjectus, morti destinatur. Sopitum martyrij desiderium in Origenis animo excitavi Leonides constantia, ut quavis sibi potius subiectum tormenta, quam à sperata martyrij gloria discedendum putaret. At mater adhibitis frustra fetibus filij impetum tardavit arte, & occulsi ipsius vestimentis invitum domi retinuit. Itaque quod ipse facere non potuit, patri ut faceret literarum adhortationibus auditor fuit: quibus confirmator effectus Leonides capitis supplicium tulit, anno, ut dixi, Secundi decimo, ad X. Cal. Maias, ad quem diem mors eius refertur in Romano Martyrologio. Boni eius, quibus familiam dum viveret honeste toleraverat, fisco sunt addicta: atque ita Origenis, cum matre ac sex parvulis fratribus in summa egestate & luctu reliqui, opes omnes contusa sunt. Christianis favebat Alexandria nobilis & opulenta mulier, & facultatibus suis sublevabat inopes, sed Orthodoxos ab Hæreticis parum caute discernebat: nam Paulum quemdam Antiochenum, inter Alexandrinos Hæreticos primas tenentem, non opibus solum fovit, sed domi etiam exceptum in filium adoptavit. Origenis illa quoque casum miserata, pueri languescere non fuit industria, & animum incultu corpore; fed vieti, ceterisque rebus commode & liberaliter habuit. Inde Origenem aliqua cum Paulo intercessit confuetudo: sed quamvis ad hunc propter eloquentiam homines non Hæretici modo, sed Orthodoxi etiam concurrerent, numquam adduci potuit Origenes ut precatum cum eo confocaret usum, quod Ecclesia legibus veritatem esse meminerat. Non leviter hic ab Eusebio, quem tamen affectatus palam, sed hoc loco, ut videtur, intellexit parum, dissentit Nicephorus: Paulum quippe divitis hujus fœmine maritum fuisse scribit, Origenem adoptione filium; quod ex male acceptis Eusebij verbis sensisse illum statim intelliger, qui verba eius contendens cum Eusebianis, vel Rufini interpretationem cum utroque contulerit.

IX. Acceptum ineonmodum diligentia sarcire cupiens Origenes, & fortunam industria sublevare, traditam sibi à Patre humanorum doctrinarū cognitionem acerrimis studiis excolor, tantoque fecit in Grammaticis disciplinis progressus, ut eas publice docendas susciperet. Hinc largus illi ad usum vite necessarios proventus. Ethnicos autem adeo illexerat Christi religio, ut metu fugatis Ecclesia Doctoribus, confluenter ad Origenem adhuc adolescentem, sed doctrina in adolescentia & virtute conspicuum, ab eoque sacra sibi dogmata exponi vellent. Cujus sermonibus affecti plerique, Christi suscepta fide, in intimam ejus familiaritatem se adjunxerunt. Itaque Alexandria Ecclesia Episcopus Demetrius, non felicius Christianorum res in *Egypto* reparare se posse credidit, quam si Catichumenorum curam uni Origeni octodecim annos nato demandaret. Vtraque hic igitur sustinebat partes, Literatoris, & Catechista.

Nova interim Aquila Alexandriæ Praefecti in Ecclesiam detonuit Persecutio, in eaq; Origenes singularibus fidei, pietatis, ac constantia speciminibus editis magnam sibi inter Christianos famam & gratiam peperit. Cum enim traherentur ad necem Martyres Christi, obvios amplectebatur, affectabatur eunes, morientibus aderat, & tormentorum savitiam allocationibus & solatiis levabat. Vnde circumstantis populi conversa in se iracundia, lapidibus appetitus, cum nefariorum hominum vix effugisset manus, statim domus eius, quam frequentiri Catichumenis adverterant, armatis hominibus circumfessa est. Mihi imprimis eorum probatur opinio, qui tempestati huic egregium Origenis facinus, ab Epiphanio commemoratum adjungunt, quando eum adrafo vertice, quales *Egypti* priorum Deorum ministri esse solent, pro fani Serapidis gradibus statuentes Ethnici, palmarum ramos præbere iussentur Sacerdotibus, qui ad obeunda sacra ascendebant, quo more eorum gravissima ceremonia continentur. Acceptus ille palmarum surculis, præfenti astimo & unctione, adstantes alta voce sic allocutus est: Adeste, accipite ramum, non Tempore Idolis consecrati, sed Christi. Quibus Gentilium in se concitatis animis, fugere, latitare, & latebras crebro commutare coactus est.

X. Alexandria sub idem tempus excessisse ipsum, & Cæsaream Cappadociæ confusisse censet Baronius, Palladij autoritate permotus, qui Origenem scribit, cum Gentilium vexationem fugeret, Cæsaræ apud Julianam virginem delituisse biennio, & in literis animum habuisse. Deinde haec subnedit: ὡς δὲ ταῦτα οὐαὶ γεραιμόνα ἐπιλαυνότας οὐδέποτε